

Nr 27.

Av herr **Magnusson, Carl**, om pension åt lantmäteriauskultanten
E. G. Wennerströms änka och två minderåriga barn.

E. o. tjänstemannen i lantmäteristaten, lantmäteriauskultanten Erik Gustaf Wennerström, född den 7 februari 1887, avled i Vänersborg i spanska sjukan den 2 oktober 1918.

Wennerström konstituerades till auskultant den 29 juni 1909 och hade vid sin död alltsedan den 13 juli 1909 varit i oavbruten tjänstgöring intill den 23 oktober 1911 i Malmöhus län och därefter i Älvsborgs län. Han tjänstgjorde, dels som medhjälpare åt, dels som vikarie för distriktslantmätare och extra lantmätare, i vilken senare egenskap han på eget ansvar handlade närmare 100 lantmåteriförrättningar. Hans totala effektiva tjänstetid var $9 \frac{2}{12}$ år. Av sina överordnade erhöll han vitsord att hava ådagalagt stor skicklighet och noggrannhet i tjänstens utövning samt att hans förhållande i tjänsten jämväl i övrigt varit berömvärt.

När Wennerström i tjänsteresa avreste från Vänersborg den 23 september förra året var han sjuk med febersymptom, men han ville icke inställa utlysta sammanträden utan fortsatte tjänsteförrättningarna med fem timmars dagligt utarbete till den 26 september, då sjukdomen blev honom övermäktig, så att han måste återvända till Vänersborg, där lunginflammation inställde sig, som den 2 oktober ändade hans liv. Man kan således säga, att Wennerström stupade i sitt arbete, som han troget fullföljde till det sista.

Wennerström efterlämnade änka Astrid Hortensia Erika Wennerström, född Quart, född den 22 maj 1893, samt två späda barn, dottern Ulla Cecilia, född den 6 april 1917, och sonen Lars Olof, född den 6 juni 1918. Bouppteckningen efter W. visar en behållning å endast kronor

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 3 saml. 11 häft. (Nr 27—29.) 1

3,949: 25, varför, då änkan därjämte saknar varje ekonomiskt stöd för sig och de minderåriga barnen, hon är i synnerligen stort behov av understöd.

Såsom extra ordinarie tjänsteman i lantmäteristaten var W. emellertid ej delägare i civilstatens pensionsinrättning. Enligt min uppfattning föreligger därför starka skäl för ett riksdagens direkta ingripande. I händelse W. varit ordinarie tjänsteman med lön jämte ett ålderstillägg för en första gradens tjänsteman i lantmäteristyrelsen, d. v. s. 3,000 kronor, hade änkan i pension erhållit 750 kronor om året och båda barnen tillhopa 375 kronor tills de fyllt 21 år. Jag anser, att sådana omständigheter föreligga, att pensioner till dessa belopp böra beviljas änkan och barnen.

Som en jämförelse må nämnas, att i händelse lantmäterikommissionens förslag av år 1917 genomfördes vid innevarande riksdag och trädde i kraft i januari 1920, skulle Wennerströms änka, om mannen levat och utnämnts till distriktslantmätare, vartill han enligt uppgift i lantmäteristyrelsen haft goda utsikter, vid mannens senare inträffade frånfälle i pension erhållit 1,200 kronor och barnen 600 kronor.

Handlingar, som bestyrka i motionen lämnade uppgifter, skola överlämnas till vederbörande utskott.

På grund av vad ovan anförts, hemställer jag,

att riksdagen måtte från och med ingången av år 1919 till lantmateriauskultanten Erik Gustaf Wennerströms änka Astrid Hortensia Wennerström, född Quart, bevilja en årlig pension av 750 kronor och till deras båda barn, dottern Ulla Cecilia och sonen Lars Olof, tillhopa 375 kronor per år intill uppnådd ålder av 21 år.

Stockholm den 20 januari 1919.

C. Magnusson.
